

עמ"י 42582/01/18 - מדינת ישראל נגד פ ג

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"י 42582-01-18 מדינת ישראל נ' ג(עציר)
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העוררת
מדינת ישראל
נגד
המשיב
פ ג (עציר)

18 ינואר 2018

נוכחים:

ב"כ העוררת - עו"ד אלכס וייסבורג

ב"כ המשיב - עו"ד אלי מסטרמן

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית משפט קמא (שלום פתח תקווה, כב' השופט ארז מלמד) מיום 17.1.18 בגידרה הורה על שחרורו בתנאים של המשיב וביניהם התייצבות בתחנת המשטרה על פי דרישה והתחייבות עצמית בת 5,000 ₪.

2. המשיב נעצר ביום 16.1.18 בחשד לביצוע עבירה של תקיפת חסר ישע וגרימת חבלה - של אמו הקשישה בת 87, הסובלת מבעיות רפואיות מורכבות ומדמנציה.

על פי ההחלטה המשיב בעצם מטפל באמו לצד עזרת שירותי הרווחה בדמות מטפלת סיעודית למשך 4 שעות יומיות.

בימ"ש קמא קבע קיומו של חשד סביר, לרבות כנגזר מהודעת המשיב, וכן קבע את קיומן של עילות מעצר - מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי חקירה וזאת לאחר שהוצגו בפניו פעולות החקירה לביצוע כמפורט בבמ/1 שהוצג בפניו.

מסוכנותו של המשיב נלמדה אף מעברו הפלילי לאחר שנדון בפברואר 2016 בגין עבירות דומות ומאסר על תנאי תלוי ועומד מעל צווארו באופן שלא מנע ממנו להפנות אלימות כלפי אותה מתלוננת, כאשר על פי החשד היכה בפניה של אמו וגרם לחבלות של ממש כי היא: "משגעת אותו" ואף סתם את פיה באמצעות סמרטוט.

עם זאת, קבע בימ"ש קמא כי נוכח העובדה כי אין מי שיטפל במתלוננת עד הוצאתה למוסד סיעודי באופן הכרוך בהמתנה של מספר ימים - אין מנוס מאזהרת המשיב כי ינהג באיפוק כלפי אמו, באורח רוח, לתת לה את הטיפול הנדרש נוכח מצבה, ועל כן הורה על שחרורו בתנאים שקבע.

3. בהודעת הערר ציינה העוררת את טעותו של בימ"ש קמא שלא נתן משקל לחומרת העבירות המיוחסות למשיב, לרקע ביצוען תוך אובדן שליטה והיעדר כלים להתמודד עם אמו חסרת הישע עד כדי גרימת חבלה והתעללות של ממש.

כך, שחרר בימ"ש קמא בשגגה, לשיטת העוררת, את המשיב, על אף עברו הפלילי למעשה ללא תנאים ובאופן שיוכל לחזור להתגורר לבית אמו אותה תקף והזניח.

בדיון היום הציג ב"כ העוררת תמונות של המתלוננת החבולה (במ/1), וכן מסמכים נוספים במ/2 ובמ/3 באשר לניסיונות העוררת להסדיר את העברתה של המתלוננת למעון חסויים וזאת תוך יצירת קשר עם אגף הרווחה בעיריית --- כמו גם מול פקיד הסעד האמון על הטיפול במתלוננת.

ניסיונות אלה למצוא פתרון למתלוננת העלו חרס בשלב זה.

ב"כ העוררת מציין כי הגם והתבקשה בבימ"ש קמא הארכת מעצר בת 5 ימים - עתה עותר הוא להאריך את מעצרו של המשיב עד יום 19.1.18, לאחר שחלק הארי מפעולות החקירה שנותרו לביצוע - בוצע, ונותרה פעולה אחת לביצוע (המנויה 5 בבמ/1).

הגם ואין זו עילה להארכת מעצר בשלב זה - ציין ב"כ העוררת כי בכוונת המשטרה להגיש הצהרת תובע לדיון העוקב.

4. ב"כ המשיב ציין את הניסיונות הממשיים של בימ"ש קמא למצוא פתרון אף במהלך הדיון לקושי המשפחתי הנובע ממגוריהם המשותפים של המתלוננת והמשיב, הדבר לא צלח, אך מדובר בשני אנשים עיריית, המתלוננת לוקה בדמנציה ונזקקת לטיפול צמוד, ובשלב זה ניתן להסתפק בהרחקתו של המשיב ממנה עד שימצא למצבה פתרון קבוע.

בכל מקרה, אין כל הצדקה להארכת מעצרו, מקום בו חוץ מהמקרה הזה והמקרה הקודם שבגינן

הושת עליו מאסר על תנאי - אין לו הסתבכויות נוספות.

5. נדרשתי להודעת הערר, לטיעוני הצדדים וכן למסמכים שהוצגו בפני בימ"ש קמא ובפניי - והגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

ברי כי בצד קיומו של חשד סביר - מסוכנותו של המשיב כלפי אמו משמעותית ומידית - כאשר אף מפיו עולה בהודעתו כי היא מביאה אותו למצב הזה והוא לא שולט על עצמו (הודעה מיום 17.1.18 שורות 18, 19). לטענתו היא מדברת ללא הפסקה והוא לא יכול לשמוע אותה ואז לקח בגד שלו והכניסו לפיה כיוון שלא יכל להקשיב לה.

כנגד המשיב תלוי אף מאסר על תנאי בר הפעלה בין 4 חודשים מתיק פלילי 40714-12-15 (שלום פ"ת) אך מיום 11.2.16 כאשר על פי כתב האישום שם ביום 17.12.15 היכה את אמו לאחר וויכוח ביניהם על בחירת ערוץ בטלוויזיה - וזאת בפניה, סובב את כפות ידיה ואצבעותיה תוך שהוא מניף את אצבעו לעברה שתתוק אחרת יכה אותה, דחף אותה לעבר הדלת, אמר לה כי אם רק תנסה לפתוח את הדלת ירביץ לה, נעל את הדלת, דחף את המתלוננת לעבר כורסא.

המאסר המותנה לא הרתיע את המשיב מלשוב ולהפנות אלימות כלפי אמו המבוגרת, הלוקה באופן משמעותי בבריאותה.

במצב דברים זה אינני סבורה כי ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב אך בהרחקתו מאמו, כעתירת בא כוחו.

6. אני סבורה כי נפלה שגגה מלפני בית משפט קמא כשנתן אמון בשלב זה במשיב כי לא תישנה מצדו אלימות כלפי אמו - לאחר שאף מאסר מותנה לא הרתיעו.

7. לא ניתן להתעלם ממצבה הקשה של המתלוננת, ובימ"ש קמא נתן על כך את הדעת בהחלטתו. עם זאת, אינני סבורה כי במשיב ניתן למצוא את הפתרון למצוקתה זו, בהיותו בין היתר מהווה סכנה להמשך שלומה.

אכן, ניסתה העוררת למצוא פתרון למצוקתה של המתלוננת ולא צלחה עד עתה, אך אני סבורה כי אין בכך, באיזון הנדרש כדי להשפיע בשלב זה על הארכת מעצרו של המשיב.

8. נוכח כל האמור מתקבל הערר באופן שהחלטת בימ"ש קמא מבוטלת ומעצרו של המשיב יוארך עד ליום 19.1.18 שעה 12:00.

לדין הנדחה יתייצב ראש אגף הרווחה בעיריית --- מר ג', אתו קיים מת"ח ---- סנ"צ ב' שיחות

ממושכות בנוגע למתלוננת, ואני סבורה כי יש לקדם את מציאת הפתרון כבר בשלב זה, בנוכחותו באולם.

9. ב"כ העוררת יעביר העתק ההחלטה לראש אגף הרווחה בעיריית --- לצורך זימונו לדיון כנ"ל.

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ח, 18/01/2018 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת